

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

Brussel, 10 december 2019

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 51.214/II/PF

Betreft : klacht van een Franstalige burger tegen de Provincie Limburg betreffende de ontvangst van een document (provinciale belastingaangifte-Herinnering) dat uitsluitend in het Nederlands is opgesteld.

Mijnheer de Gouverneur,

In zitting van 6 december 2019, onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht ingediend door een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren, tegen de provincie Limburg betreffende de ontvangst van een document (provinciale belastingaangifte-Herinnering) dat uitsluitend in het Nederlands was opgesteld terwijl de taalkeuze van de klager, namelijk het Frans, bekend was.

Op onze brieven van 21 maart 2019 en 18 april 2019 waarin uw standpunt ten aanzien van deze klacht werd gevraagd, hebt u in uw brief van 24 april 2019 het volgende geantwoord :

«(...)

1. De provincie Limburg heeft inderdaad aan de heer [...] een Nederlandstalig aangifteformulier voor de algemene provinciebelasting toegezonden.

De heer [...] heeft bij de provincie niet gereageerd op het feit dat er hem een Nederlandstalig aangifteformulier werd toegezonden en heeft a fortiori niet om de toezending van een Franstalig aangifteformulier gevraagd. Om deze reden werd hem ook geen Franstalig formulier nagezonden.

2. (...) De faciliteiten en de waarborgen die bij wet verleend werden aan de taalminderheden vormen hoe dan ook slechts een uitzondering op het principe van de eentaligheid van het taalgebied en mogen nooit tot gevolg hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door de Grondwet gewaarborgde voorrang van *in casu* het Nederlands.

(...)

Uit het arrest nr. 26/98 d.d. 10 maart 1998 van het Arbitragehof blijkt duidelijk dat elke interpretatie van de bestuurstaalwet, teneinde grondwetsconform te zijn, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in het Nederlandse taalgebied en dat de faciliteiten, als uitzondering op de taalhomogeniteit, steeds restrictief en uiteraard eveneens in overeenstemming met de vermelde voorrangstatus moeten uitgelegd worden. Elke andere en

ruimere interpretatie van de faciliteitenregeling ten voordele van de inwoners uit de taalgrensgemeenten zou een uitholling betekenen van de grondwet en inzonderheid een inbreuk inhouden op het homogeniteitsprincipe dat voor het Nederlandse taalgebied geldt.

Meer in concreto vloeit uit het arrest van het Arbitragehof ook voort dat een werkwijze die erin zou bestaan dat de provincie in haar contacten met een inwoner uit Voeren steeds het Frans zou moeten gebruiken indien de betrokkene in het verleden ooit aan de provincie te kennen heeft gegeven het gebruik van het Frans te wensen-een werkwijze die de facto zou leiden tot een stelsel van tweetaligheid-, zou steunen op een absoluut met de bestuurstaalwet onverenigbare interpretatie.

Om die reden heeft de provincie Limburg, (...), steeds geopteerd voor een werkwijze die de integriteit van het Nederlandse taalgebied respecteert, doch die terzelfdertijd en voor zover nodig ruimte laat voor de faciliteiten en die erin bestaat dat de provincie, indien zij aangifteformulieren inzake provinciale belastingen verstuurt, de inwoners van Voeren steeds in eerste instantie in het Nederlands aanschrijft, doch nadien een Franstalig formulier toestuurt aan diegenen die, na ontvangst van het Nederlandstalig document, om toezending van een Franstalig formulier vragen.

(...) »

*
* *

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

Hoogachtend,

De Voorzitter,